

jeg har Faktum fra en Rigsdagsmand, der bor i Kredsen, og som Ingen vil negte er en aldeles paalidelig Mand.

Effersø: Jeg kan ikke Andet end være af samme Anskuelse som den ærede Ordfører, at vore Love i Almindelighed ogsaa skulle gjælde for Færøerne, som ikke ere Andet end en Provinds af Danmark, men det kan ikke være anderledes, end at der, da Danmark i det Hele er et Sletland og Færøerne et Klippeland, maa være Forhold, som ikke saaledes uden Videre lade sig overføre fra det ene Land til det andet. Ligesom der er Love, der kun kunne gjælde for Danmark og ikke kunne gjælde for Færøerne, saaledes er der omvendt Love for Færøerne, som ikke kunne gjælde for Danmark, saaledes kan f. Ex. Loven om Fuglebjerg ikke anvendes i Danmark; slige specielle Love for Færøerne kunne ikke faae praktisk Anvendelse herne, men saaledes ogsaa omvendt. Det er aabenbart, at den ærede Ordfører tænker paa Forholdene herne, naar han her taler om Færøerne; men i Danmark er der jo sjældent mere end to Sogne i et Præstegjæld, medens der paa Færøerne er 6—7, og de have ofte en Udstrækning af 4—5 Mil, og naar en Præst deroppe kan besørge disse Forhold, saa maa man glæde sig over, at han kan gjøre det paa tilfredsstillende Maade. Det vil være sjældent, at han kan paatage sig at reise til et andet Præstegjæld; det sker stundom, at en Præst siger til sin Nabopræst, som bor nær ved et af hans Sogne: Gjør dette for mig, og saa sker det. Der er deroppe et venstabeligt Forhold mellem Præsterne, der er ikke den Brydning i kirkelige Sager som her, de leve sammen paa en ganske anderledes rolig Fod. Deroppe habes ikke den Trang til denne Lov som herne, og jeg tror derfor, at det er bedst at vente med at faae den udvidet til Færøerne. Jeg kan ikke forstaa, at den ærede Ordfører skulde have en saa stor Forkjærlighed for Færøerne, at han skulde ville paatvinge dem Noget, som Befolkningen deroppe ikke selv ønsker. Jeg ser ikke, at, fordi en eller anden Person faar Lyft til at give Love for Danmark, man derfor strax skulde tage imod dem paa Færøerne, hvor der gives en raad-

givende Forsamling, som man skulde tro ogsaa havde Noget at sige. Jeg skal derfor meget bede det ærede Thing om at udsætte at give os denne Lov. Naar Lovforslaget forelægges Lagthinget til næste Aar, og Lagthinget da siger, at det er ønskeligt eller nødvendigt, at Loven udvides til Færøerne, lad os saa opfylde dette Dnsse, og der er da ikke tabt Noget ved Opsettelsen. Jeg vil derfor fremdeles anbefale at stemme for Forslaget under Nr. 17.

Ordføreren: Jeg skal dertil blot gjøre den lille Bemærkning, at, naar Sognene paa Færøerne ere saa store, at der er 6 til 7 Kirker i eet Sogn, saa er det meget ønskeligt, at Præsterne deroppe faae at vide, at de have Ret til at bruge Kirkerne udenfor Søndagene og til at tilkalde Andre til at hjælpe sig ved saadanne Leiligheder; thi at Præsterne have en saadan Ret, har været stærkt omtvistet netop i det Stift, hvortil Færøerne høre.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag under Nr. 3 til Ændringsforslagets § 3 af et Mindretal (M. Christensen, S. P. Jensen og Høyer Møller):

Lin. 1: „et eller flere“ forandres til: „nogle“.

forkastedes med 45 Stemmer mod 20.

2) Underændringsforslag under Nr. 4 til samme Paragraf af Samme:

Samme Linie: „en Sognemenighed“ forandres til: „Folketirken i et Sogn“

forkastedes med 55 Stemmer mod 4.

3) Underændringsforslag under Nr. 7 til Ændringsforslagets § 4 af H. C. D. Müller:

„Flertallet“ forandres til: „et Antal af 50“.

forkastedes med 46 Stemmer mod 19.

Underændringsforslag under Nr. 5 til samme Paragraf af Mindretallet under Nr. 3:

Lin. 1: „en Sognemenigheds stemme-